

[Fuglsang.]

komme over, og jeg har før siddet midt ude i Sundet i fire Timer, og Grunden har begge Gange ikke været just Ishindringer, men dette, at der var saa lavvandet, at man ikke kunde sejle. Vi har jo før i 14 Dage haft Godsforbindelsen afbrudt derovre og har maattet sende vort Gods over Fjerritslev—Aalborg, naar det skulde Syd paa, og vore Dyr, der skulde til Holstebro Marked, har maattet gaa samme Vej, ligesom vore Svin, der den Gang skulde til Esbjerg, ogsaa maatte over Fjerritslev—Aalborg. Disse Tilstande kan selvsagt ikke opretholdes, og jeg kan kun glæde mig over, at man nu mener, at Kravet om en Ændring er et naturligt Krav, som maa imødekommes; jeg venter heller ikke, det kan standses, i alt Fald ikke i det lange Løb, medmindre Landets økonomiske Forhold skal udvikle sig saadan, at vi ikke vil kunne magte det, for det maa man bøje sig for.

Jeg lagde Mærke til, at det konservative Partis ærede Ordfører sagde, at i Øjeblikket var det en Teori. Ja, som det jo ogsaa fremgik af den ærede konservative Ordførers Tale, er det Landets Økonomi, der staar som den eneste Hindring for at gennemføre disse Planer. Er det i Øjeblikket kun en Teori, haaber jeg dog alligevel, at det skulde lykkes os at faa det lille Broforslag deroppe igennem, og jeg kunde tænke mig, at den højtærede Trafikminister ikke vilde være uvillig til at forhandle om, i hvilken Rækkefølge de to Broforslag skulde gennemføres. Dette lille Broprojekt oppe hos os, der jo ikke vil binde ret mange Penge, vil jeg mene, at man lettere vil kunne magte at sætte i Gang, og vi skulde ikke være kede af, om det kunde blive saadan, at vi fik det først.

Endelig er der et Spørgsmaal, der har været fremme i den sidste Tid, og som jeg ogsaa vil omtale. Det er et Spørgsmaal, som har været rejst fra Øst, om en Dæmning over Oddesund i Stedet for en Bro. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Trafikminister har benyttet den givne Lejlighed til at opfriske det Spørgsmaal og se paa, hvorledes det i det hele taget ligger. Med Hensyn til Trafikforholdene kan jeg straks sige, at det selvfølgelig kan være os ganske ligegyldigt, om vi skal køre paa en Dæmning, eller vi skal køre paa en Bro; rent trafikalt er det os naturligvis lige meget, og hvis man i øvrigt var enig, og Mulighederne var til Stede for det, kunde vi sige, at det er os lige meget. Det, det drejer sig om, er at faa Trafikken forbedret.

Til Trods for, at jeg altid har vidst, at der var visse Interesser for en Dæmning for at sikre mod Oversvømmelse ved Limfjordskysterne, har jeg egentlig tænkt, at denne Sag var afgjort ved Kommissionsbetænkningen af 1912. Spørgsmaalet har jo, som det ogsaa blev nævnt her i Gaar, været fremme mange Gange tidligere, men nu ser det ud til, at der er nogle, der igen rejser det med Kraft, og derfor tror jeg, det er klogt, og det er ogsaa rigtigt overfor dem, der gaar rundt og tænker sig Muligheden af, at en Dæmning kunde være af større Værdi for Egnen, at vi faar dette Spørgsmaal klareret.

Jeg vil for min Part sige, at jeg mener, Vanskelighederne er blevet større siden 1912. I 1912 gik man imod af adskillige Grunde, men jeg mener for øvrigt, at Vanskelighederne er blevet større siden da. Der er siden den Tid, saa vidt jeg kan skønne, ofret noget over 3 Mill. Kr. paa Thyborøn, og det er jo Penge, som formentlig vilde være spildt, i alt Fald i det væsentligste, ifald man lukkede ved Odde Sund. Da man i Samlingen 1907—08 drøftede en Dæmning ved Odde Sund, udtalte en den Gang meget fremskudt Folketingsmand — det var Niels Andersen — angaaende dette Spørgsmaal om at lukke ved Odde Sund — det staar Sp. 3483 —, at saa vilde Kanalen ved Thyborøn lukke sig af sig selv, og det vilde være umuligt paa Grund af den Rolle, som Thyborøn Kanal efterhaanden er kommet til at spille, dels for Sejladsen, dels som Tilflugtssted for Fiskerfartøjer. Ja, naar Niels Andersen den Gang kunde sige det i Rigsdagen, kunde jeg tænke mig, at det vil blive mange Gange forstærket ved det, der er sket siden den Tid. Men, som sagt, det er et Spørgsmaal, som jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vil komme ind paa, naar han senere under Sagens Behandling tager Ordet.

Jeg vil slutte med at takke for det Forslag om en Odde Sund-Bro, der er forelagt, selv om jeg samtidig maa udtale min Beklagelse af, at det i en saa økonomisk vanskelig Tid som den, vi staar i, er kædet sammen med Storstrømsbroen. Det skal ikke forstaas saaledes, at jeg har nogen som helst Indvending at gøre mod Storstrømsbroen, hvis Samfundets økonomiske Evne tillod os at tage den Opgave op. Den lille Sag, som angaar os deroppe, mener jeg for øvrigt ikke vil volde økonomiske Vanskeligheder, men er den økonomiske Udvikling en Hindring for, at vi kan faa den længe ønskede Forbindelse ved Odde Sund, saa